

Podziękowania

Praca nad książką, która rekonstruuje oddziaływanie mistrzów i nauczycieli na kolejne pokolenia wychowawców, uczy pokory i szacunku, uświadamia bowiem, jak pozorna bywa oryginalność, a jak ważna jest wspólnota losów. Chciałbym więc wyrazić wielką wdzięczność moim mistrzyniom i mistrzom, bo to Wasza wrażliwość i wiedza ukształtowały mój sposób odczuwania i myślenia, to dzięki Wam odnalazłem swoje miejsce w naukowej i akademickiej wspólnotce.

Szczególne podziękowania należą się mojej promotorce i wieloletniej opiekunce, Ewie Paczoskiej, bo bez jej zaangażowania, pasji i wsparcia nie uwierzyłbym w wartość żadnego napisanego słowa. Serdecznie dziękuję też recenzentom rozprawy: prof. Maciejowi Glogerowi i prof. Tomaszowi Sobierajowi, za cenne podpowiedzi i miłe słowa zachęty. Chciałem także wyrazić wdzięczność wobec władz Wydziału Polonistyki oraz Dyrekcji Instytutu Literatury Polskiej UW za finansowe wsparcie potrzebne do publikacji tej książki, a całemu zespołowi WUW za pomoc w jej opracowaniu.

Mam wielkie szczęście pracować z ludźmi, którzy na co dzień upewniają mnie w przekonaniu, że humanistyka ma wartość tylko wtedy, kiedy jest wysiłkiem zbiorowym. Wszystkim idealistkom i idealistom z Zakładu Literatury i Kultury Drugiej Połowy XIX Wieku Wydziału Polonistyki UW dziękuję więc za inspirującą atmosferę, za pomoc i życzliwość. Mam nadzieję, że podczas lektury tej książki niejednokrotnie uśmiechniecie się do siebie, odnajdując w niej echa własnych słów i wskazówek – obdarowujecie mnie nimi już prawie od dekady.

Zostały jeszcze podziękowania najważniejsze i najtrudniejsze, kierowane w stronę najbliższych. Waszego głosu nikt nie usłyszy, odczytując zdania z tej książki, Waszego trudu nie dostrzeże w rozsnuwanych w niej myślach, a przecież bez Was żadne zdanie i żadna myśl nie miałyby znaczenia. Dro-dzy Rodzice, Drogie Marty, Bliscy i Przyjaciele – dziękuję.